

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Fidelitas Obišovce
- Kresťanská disciplína
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom...
- Láska má pokračovanie
- Ihrisko pod kostolom
- Dve ruky Otcove
- Medzi svojími
- Kvíz
- Rozhovor s O. Kolarovským, farárom CZ Košice - Terasa
- Rozpis služieb Božích



## P ů t n i k

## Má hranice sloboda kresťana?

Zvykneme začuť slová: máme demokraciu, nuž môžeme si robiť, čo len chceme. Pri takomto výroku sa pousmejeme, ale zároveň i zhrozíme. Zhrozíme sa preto, lebo slovu demokracia autor predchádzajúceho výroku nerozumie. Prípadne si ho pomýlil so slovom anarchia. Demokracia má svoje hranice, za ktoré nemôžeme zájsť. Demokracia je sloboda, ktorá však berie do ohľadu aj slobodu iného. Demokracia má byť prejavom harmonického života ľudí v spoločnosti. Podobne je tomu aj pri slove sloboda v živote kresťana.

Veľmi jasne to deklaruje apoštol Pavel v 1. Korintským 10, 23 „**Všetko je dovolené, ale nie všetko je prospešné. Všetko je dovolené, ale nie všetko buduje.**“ Pavel má rozhodne pravdu. Avšak práve pre svojvoľnosť alebo nesprávne pochopenie významu týchto slov apoštola musíme poznamenať, že kresťan je vtiahnutý do nového princípu slobody života, ktorý však musíme pochopiť. Všetko je dovolené... Kresťan pri tomto výroku musí uvažovať o dvoch hraniciach. (Hranica je určité obmedzenie.) V prvom rade je nám v zmysle kresťanského života jasná zásada, ktorou je tá prvá z hraníc, ktorá slobodné konanie kresťana obmedzuje. Ňou je hriech. Hriech je konanie proti Pánu Bohu, proti bližnému i proti sebe samému. Je formulované pomerne jasne v dekalógu (desať Božích prikázaní). Kresťan nesmie konať hriech. Môže nám v tomto uvažovaní pomôcť istá Božia vlastnosť a Jeho konanie. Vra- víme, že Pán Boh je všemohúci. Teda dokáže urobiť všetko.

Naozaj? Nedokáže urobiť hriech! Jeho všemohúcnosť je obmedzená dobrom a svätosťou. Je to tá prvá z hraníc, za ktorú ani kresťan nesmie zájsť.

Vždy je potrebné pýtať sa: Môj čin nie je proti Pánu Bohu? Nie je proti bližnému? Nie je proti sebe samému? Pri otázke, čo je hriech, zväčša ide o jasné veci. Napríklad: rúhanie sa Pánu Bohu, neciť si rodiča, zavraždiť bližného, kradnutie, ohováranie... Ale sú aj skutky, nad ktorými mnoho ľudí má otázku – je to alebo nie je to hriechom? Napríklad fajčenie. Dlhé roky bolo fajčenie považované za neškodný prejav života. Nebolo v Biblii spomínané, nuž nebolo definované ako hriech. Avšak dnešná doba priniesla o fajčení nové poznatky: fajčenie upcháva kapilárny systém v pľúcach, organizmus sa nevie brániť. Tak je blokovávané správne fungovanie organizmu a tým je ublížené organizmu. Čiže na základe tohto poznatku možno konštatovať, že fajčenie je hriechom proti sebe samému, nehovoriac, že je hriechom aj proti bližnému, pri ktorom človek fajčí. Takým spôsobom možno chápať, čo je a čo nie je hriech. A hriech kresťan konať nesmie.



Je tu však aj tá druhá hranica. Vsadená je do plejády možností, ktoré kresťan využívať môže v zmysle „všetko je dovolené“. Pavel dopĺňa tento výrok „ale nie všetko je prospešné. Všetko je dovolené, ale nie všetko buduje.“ Kresťan vie, že úprimný vzťah k Pánu Bohu nerobí vonkajší prejav, ako je

(Pokračovanie na strane 7)

## Viete o tom, že...

### ... viete, ako bude vyzerat' posmrtný život?

Na smrť človeka sa pozeráme ako na určitú nevyhnutnosť, ktorá v jednom momente života príde, alebo ešte lepšie povedané musí prísť. Ale čo sa vlastne deje pri smrti a po smrti človeka? Jedna vec sú naše predstavy, ktoré sú veľmi rôzne. Druhá vec je pohľad Biblie,



ktorý je pre nás vážnou autoritou, o ktorú sa môžeme v týchto veciach oprieť.

Prvý krát sa o fyzickej smrti zmieňuje Božie slovo pri prvých ľuďoch. Adam však nezomrel hneď po tom, čo spáchal hriech, bol len vyhnaný zo záhrady Eden, ale tento jeho hriech spôsobil smrť nielen jemu, ale ako dedičný hriech prináša fyzickú smrť aj nám. Opakom Adama je osoba Ježiša Krista, ktorý nám prináša večný život. Ale tak, ako smrť neprišla okamžite po hriechu, tak ani záchrana Ježiša Krista neprichádza okamžite po tom, čo urobil. To, že máme sľúbený večný život, nevyklučuje telesnú smrť, ktorá nás čaká. Večný život podľa Božieho slova súvisí viac s duchovným stavom, než s telesnou udalosťou. Je správnejšie

teda chápať smrť ako niečo, čo sa týka celého človeka, nie iba tela, ale celého nášho bytia.

Pohľad Novej zmluvy na smrť je pohľadom na niečo, z čoho má byť človek vyslobodený a zachránený. Viera vo vzkriesenie tela súvisí s Ježišovým vzkriesením, pretože jeho hrob ostal prázdny a Ježišovo telo neostalo v hrobe. Nebol po vzkriesení iba duchom. Učeníci sa ho mohli dotknúť. Vzkriesenie Krista predznamenáva vzkriesenie aj nás ostatných v jeho veriach. **Riekol jej Ježiš: Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.** J 11,25-25.

Vzkriesené telo sa bude zásadne odlišovať od fyzického, aj keď nejaká podobnosť tam môže byť. **...rozsieva sa telo telesné, vzkriesie-**

**né je telo duchovné.** 1K 15:44. K vlastnostiam duchovného tela patrí nepominuteľnosť, ďalej, že to bude telo bez trápenia a bolesti, ktoré sú súčasťou nášho pozemského bytia. Dôležité je si však uvedomiť, že po vzkriesení nebudú žiť ľudia ako manželia, aj keď sa budeme poznať. V nebi, podľa slov Ježiša, sa nebudeme ženiť ani vydávať, ale budeme ako Boží anjeli.

Veľmi zaujímavou v tejto súvislosti pôsobí vyjadrenie evanjelistu Matúša, ktorý zaznamenáva, že pri vstupe na nebesá ešte niektorí pochybovali o tom, či to Ježiš v skutočnosti je. **...potom jedenásti učeníci šli do Galiley na vrch, kam im rozkázal Ježiš, a keď ho uzreli, poklonili sa mu; niektorí však pochybovali.** Mt 28,16-17. Práve toto môže súvisieť s inakosťou Ježišovho vzkrieseného tela. Apoštol Pavel túto vec vysvetľoval viackrát, keď hovoril o premenení a o podobe nášho tela Ježišovmu oslávenému telu. **On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše ponížené telo, aby bolo podobné Jeho oslávenému telu.** Fil 3:21 - 4:1. Z toho nám vyplýva, že po smrti príde vzkriesenie človeka, ktorý bude mať duchovné telo podobné Ježišovmu vzkriesenému telu a nebude to podriadené našim zmyselným princípom fungovania.

Božie slovo veľmi často zdôrazňuje absolútne prepojenie tohto života so životom po vzkriesení. Jedno je od druhého priamo závislé. O tom, ako bude vyzerat' môj život po smrti sa rozhoduje už tu a teraz. Sú dokonca dva biblické texty, ktoré hovoria o tom, že ak veríme v Ježiša Krista, prejdeme zo smrti do života a nebudeme vôbec súdení. **Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.** J 5,24. Teda aj takú variantu pripúšťa Božie slovo po vzkriesení pri úprimne veriacich ľuďoch.

Aj úroveň života po smrti, ak to tak môžeme nazvať, bude úplne iná, pretože sa zmení poznanie a veci budeme vidieť tak, ako ich vidí náš Stvoriteľ.

**Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh).** 1.K 13,12.

Jaroslav Petro

## Fidelitas Obišovce

„Milí bratia a sestry. Aj prostredníctvom nášho časopisu vám chceme podať informácie o zámere založiť účelové zariadenie „Fidelitas Obišovce“, ktoré bude slúžiť ako zariadenie pre seniorov. Aj keď sme na presbyterstve pôvodne prijali iný názov, nakoniec sme sa stotožnili s návrhom brata seniora Fričovského, ktorého si vážime a ktorý nám v zbere verne slúžil ako farár 33 rokov. Preto verím, že tento názov všetci prijmeme za svoj. Ak Pán Boh požehná toto dielo, za čo sa modlíme, tak by sme mali dobrú službu nášho CZ, ale aj užitočné využitie pozemku so „starou farou“. Tam by mali vyrásť priestory na ubytovanie seniorov. Radi by sme do tohto projektu išli zmluvne s investorom, ktorý by výstavbu realizoval. Zmluvu by už uzatváralo Zariadenie pre seniorov, ktoré zaregistrujeme po schválení štatútu presbyterstvom 29.6.2012 a zriadení konventom 1.7.2012, na krajskom úrade v Košiciach. Toto zariadenie bude mať svoju právnu subjektivitu a svoju správnu radu. Kontrolnú funkciu bude vykonávať revízna komisia a samozrejme presbyterstvo. Správy budú podávané každoročne na výročnom konvente. Verím, že túto našu službu Pán Boh požehná. V mene predsedníctva CZ vás prosím o modlitby.

Ján Brozman, zborový dozorca

## Kresťanská disciplína

„A ak ťa pravá ruka zvädza na hriech, odtni ju a zahod'; lebo ti je užitočnejšie, aby zahynul jeden tvoj úd, než aby celé tvoje telo prišlo do pekla.“ Matúš 5, 30

Ježiš nevraví, že si teraz všetci máme odťat' pravé ruky, ale ak vám pravá ruka bráni v nasledovaní Ježiša, tak potom... hm, treba ju odťat' (samozrejme v prenesenom význame ☺). Existujú veci, ktoré sú samé osebe bezúhonné, ale nedajú sa porovnať s úplným odovzdaním sa Bohu. Vaša pravá ruka je jedna z najcennejších vecí vášho majetku. Ale Ježiš vraví, že aj to máme obetovať, ak je to nevyhnutné pre naše nasledovanie Jeho sľapaj. Ľudstvo nikdy nedostalo drsnejší návrh, čo sa týka disciplíny.

Keď sa v Ňom rodíme znova, vyzerá to, akoby bola obmedzovaná naša ľudskosť. Existuje obrovské množstvo vecí, ktoré sa už neodvážime urobiť. Pôsobia na nás a na ľudí okolo nás tak, akoby sme si vylúpili oko alebo odťali ruku a neveriaci si povedia: „veď to je absurdné!“. Žiadny skutočný veriaci sa ale na začiatku svojho kresťanského života nemôže vyhnúť týmto obmedzeniam a zákazom. Avšak vždy sa oplatí byť jednooký alebo jednoruký v očiach ľudí, no páčiť sa Bohu. Ježiš Kristus je povinný nás svojím Duchom podrobiť všetkým Jeho nariadeniam. No a my to, samozrejme, nemáme využívať na to, aby sme kritizovali ostatných.

Začíname „obmedzeným“ životom, ale dosahujeme dokonalosť: „Vy teda buďte dokonalí ako je dokonalý váš Otec v nebesiach.“

zdroj: <http://www.blogdei.com/tout-pour-quil-regne/>

z francúzštiny preložila Zuzka Brozmanová

**Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor**

- ⇒ **Tábor pre deti, ktorý bude 13. - 17. augusta 2012 v Červenici,** je určený pre deti od 6 do 12 rokov. Prihlášky budú k dispozícii v prvej polovici júla.
- ⇒ **Tábor dorastu a mládeže bude 18. - 23. júla 2012 v Roztokoch,** blízko Svidníka. Je pre dorast a mládež vo veku 12 - 20 rokov a jeho téma znie: **PRIATELIA.** Prihlášky už sú k dispozícii.
- ⇒ Naša cirkev organizuje pravidelne niekoľko veľkých akcií, či už sú to celoslovenské alebo dištriktuálne stretnutia. Aj keď o nich informujem, neorganizujeme na tieto akcie spoločné zájazdy. A keďže sme už dávno nikde ako zbor spolu neboli, rozmýšľali sme s bratom dozorcom, aby sme znova aspoň na jednu takúto akciu išli. Takže by sme sa chceli vybrať na **dištriktuálny deň** do Bardejova, na ktorý vás týmto chceme srdečne pozvať. **Bude sa konať 22. júla 2012 na Zimnom štadióne v Bardejove.** Poďme znova spolu na takúto väčšiu akciu.
- ⇒ Ten ďalší nápad vyšiel od vás, pretože sa niektorí radi vraciate k dvojdnovému výletu do Bardejova. Mnohí, ktorí ste na ňom boli, si radi spomínate, ani nie tak na úžasný program, ako na chvíle, keď ste sa mohli spolu porozprávať a mať čas jeden pre druhého. Prešli už dva roky, takže by sme mohli znova zorganizovať niečo podobné. Problémom je, že teraz, cez prázdninové obdobie, to môže byť trochu drahšie a môže byť problém aj s ubytovaním. Ak sa nám podarí nájsť niečo zaujímavé a finančne prijateľné, tak by sme to urobili **v dátume 4. a 5. augusta 2012 ako zborový výlet** s kúpaním a návštevou nejakého cirkevného zboru. Aj keď sme to dali do rozpisu bohoslužieb, je potrebné rátať s tým, že sa to nemusí uskutočniť v tento stanovený termín.



## Blahoželáme!

1.7.2012 – 30.9.2012

**50 rokov**

Dagmar Tremková, Kysak 35

**55 rokov**

Lubomír Repta, Košice, Dénešová 32  
Anna Brincková, Drienovská Nová Ves



**65 rokov**

Božena Macková, Košice, Oštepová 6

**80 rokov**

Rastislav Gaľa, Trebejov 69

**Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!**

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)



### Mládežnícke okienko :-)

V dňoch 18.5. - 20.5.2012 sa v Rankovciach konala konfirmandská vikendovka, na ktorej sa zúčastnilo kopec skvelých ľudí. Počas celej vikendovky sme mali krásne počasie, takže väčšina hier sa konala vonku.

Bolo veľa zábavy, humoru, hier, ale samozrejme, bol čas aj na vážnejšie chvíle, a to na skupinky a spoločný program, na ktorom sme mohli spoločne premýšľať hlavne nad názvom našej vikendovky, ktorý bol „Pohň sa!“.

Čas, ktorý sme tam prežívali, nám ešte o niečo spriemjnilo naši kamaráti z Rankoviec pri spoločných hrách a večernom stíšení.

Keďže sa naša vikendovka konala v čase, keď sa hrali majstrovstvá sveta v hokeji, tak ani my sme nevynechali ich sledovanie a fandenie našim. Atmosféra v miestnosti, v ktorej sa hokej sledoval, bola naozaj napätá. Po šťastnej výhre sme šli na tradične chutnú večeru.

Táto vikendovka ma naučila pohnúť sa vpred a neostať len tak stáť na jednom mieste, a dúfam, že aj vám ostatným, ktorí ste sa na nej zúčastnili, dala niečo do života.

Samozrejme sa chcem poďakovať nášmu tímu, ktorý túto vikendovku zorganizoval a teším sa na ďalšie akcie, ktoré spolu budeme môcť prežiť.

Simona Pudelková



### Detský kútik

Milí vytrvalí „spolupútnici“!

Celý jeden školský rok je už zase za nami a z Božej milosti sme ho všetci zvládli. Predpokladám, že sa už všetci tešíte na prázdniny. Preto je tu možnosť vymalovať si prázdninový obrázok ☺ a zároveň i druhá možnosť: nakresliť najkrajšie prázdniny aké si viete predstaviť, alebo, ak ste už najkrajšie prázdniny zažili, tak nakresliť tie. Potom to môžete odovzdať niekomu z „pútnickej redakcie“ a najkrajšie kresby budú vyvesené v kostole na nástenke ☺. Takže hor sa do prázdninového kreslenia! A nech vás náš nebeský Otecko chráni a žehná počas celých letných prázdnin.

**„Stále sa radujte, neprestajne sa modlite! Za všetko d'akujte, lebo taká je vôľa Božia pri vás v Kristovi Ježišovi.“**

1. list Tesalonickým 5, 16-18



## Stretnutie s Bohom...

Požiadali ma, aby som napísal do nášho Pútnika niečo ako svoj životný príbeh alebo vyznanie. Sám som sa pýtal, prečo? Veď nič svetoborného som nevykonal, akurát, že som sa dožil z Božej milosti osemdesiatok rokov a nijako som sa o to nezaslúžil. Iba, ak má Pán Boh odo mňa vo svojom záznamníku kopu nesplnených predsavzatí a sľubov, ktoré som mu dal. Mám občas pocit, že mi takto dáva šancu na ich splnenie.

Narodil som sa ako posledné, štvrté dieťa evanjelickým rodičom v Trebejove. Starší odo mňa si to aj pamätajú, keď pri mojom pohľade na svet som videl troch súrodencov, tí povedali, že budem v rodine najmladší. Roky bežali a ja som sa nimi dal unášať až do Čiech, kde som dorazil s kufríkom s pár vecami a medzi nimi aj evanjelický spevník, aby som sa tu vyučil za nástrojára. Začal som dobre, ale prišiel rok 1948 a zrazu spevník bol príťažou pre robotníckeho gottwaldovského zväzaka. Potom nastal čas, ktorý presne vystihuje text piesne ES 315 „Ja nie vždy tak sa modlil jak teraz: Ty vod' ma sám. Ja cestu sám si volil rad neraz. Dnes vod' ma sám. Mal svet som rád a v hriechoch rúhavých som klesol. Otče nepočítaj ich.“ Do siedmich rokov som sa vrátil naspäť domov. Založil som si rodinu a spolu s manželkou sme vychovávali dve deti. Oni už rozšírili našu rodinu o svojich partnerov a štyri vnúčatá, všetci už v dospelom veku. Svoje vzdelanie som doplnil štúdiom na strojníc-



kej priemyslovke v Košiciach. V tomto životnom období som venoval celý čas svojmu povolaniu a, ako aj iní otcovia, na otázku, prečo nechodíš do kostola, som odpovedal: Nemám čas! Čiastočne to bola pravda, pretože pri výkone povolania som musel veľa cestovať. Pamätám si však, že jedného dňa prišla naša dcérka z konfirmačnej prípravy so správou: Oco! Pán senior povedali, že rodičia majú chodiť do kostola a byť dobrým vzorom pre nás deti. A ja som chcel byť dobrým príkladom. Ani neviem ako, ale odrazu som sa stal presbyterom, dostal som sa do iného spoločenstva, ktoré malo iné priority ako tie, ktoré som musel plniť v zamestnaní. A tak vďaka trom osobnostiam v našom zbore, bratovi seniorovi Fričovskému, a už nebohým, bratovi Rybárikovi a bratovi Imrichovi Mazákovi, som spoznal Boha a zapojil sa aktívne do práce v našom zbore. Prijal som ich program za svoj a s podporou skvelého presbyterstva sa podarilo uskutočniť kus práce, ktorej ovocie je vidieť a cítiť aj dnes v našom zbore. Terajšiemu presbyterstvu a cirkevnému zboru, teda všetkým nám prajem, aby sme s pomocou Božou plnili Jeho vôľu, a ak on dá, aj veľmi ambiciózne predsavzatia, ako na duchovnom tak aj na hmotnom zabezpečení zboru.

Dušan Čop

## Láska má pokračovanie

Román „Láska má pokračovanie“ vznikol na popud sestry kantorky Obišovského zboru: Julky Rácovej. Tá, po prečítaní 1. časti: „Miesto pre lásku“, spýtala sa: „A čo bude ďalej?“ Takže nedalo sa nepísať. /Rukopis recenzovala moja manželka, do elektronickej podoby uviedol vnuk Janko, a vydal ho priateľ Ľ. Lehotský v Košiciach/. Kniha bola odprezentovaná ponajprv v Košiciach v ev. chráme 10. júna, a potom v Obišovciach 17. júna t.r. za pomerne peknej účasti záujemcov.

Tu sa vyskytla otázka: komu je tento román určený? Ak mládeži, vtedy istý kritik poznamenal, že dnešná mládež je zameraná iným smerom /oblubuje príbehy s fantastickým obsahom. Prípadne, kde dominuje erotika, vraždy apod./

Ak je tomu skutočne tak, vtedy nasmerovať ich pohľad na kresťanské hodnoty je viac ako potrebné! Taktiež námetka, že staršia generácia nemá pochopenie pre to, ako sa formujú vzťahy mladých ľudí pred manželstvom, v manželstve. Že je to pre nich už odťažité téma, nie je práve opodstatnená. Nielen preto, že „láska kvitne v každom veku“. Skôr preto, ako o tom píše aj mladá vysokoškolačka z Chmeľova: Slávka Onderišinová: „Každý potrebuje lásku“ /Vlani knižočku vydal Tranocius/.

Keď hovoríme o láske, komerčné médiá vytvárajú čoraz viac priestoru pre jej určité /nie vždy najšťastnejšie/ formy preferovania, či zobrazovania. /V televíznych novelách, filmoch a pod./ Zvyčajne ide o ľubostný trojuholník: dvaja muži a jedna žena, alebo opačne: jeden muž a dve ženy a pod. Čo horšie, ak ide o prepis novely alebo dokonca knihy, sú

niektoré sekvencie deja neúnosne skrátané, či doslova „posekané“. Lenže vysoká sledovanosť na obrazovke má vzrastajúce parametre.

Dej v románe „Láska má pokračovanie“ neplynie ani stereotypne, ani prudkým tokom. Hovorí sa tu o budovaní mladej domácnosti veriacich ľudí. Nie v priamočiari sledu udalostí. Aj tu sa vyskytujú problémy. Ľudská individualita sa nezaprie i v negatívnych prejavoch. Lenže práve na základe lásky, vyvierajúcej z lásky Božej, ponúka sa aj riešenie.

Nevtieravé, ale biblicky podložené, preto aj kresťanské a správne. Súdny čitateľ potom pochopí, že zosúladiť mienky a postoje protagonistov v tomto zmysle nebolo a ani nie je jednoduché.

V tomto zmysle som sa snažil osloviť všetkých, ktorí siahnu aj po tejto knihe. Manželov, ktorí už dlhšie žijú spolu, znova upriamiť pohľad na to, že boli, ale aj naďalej zostávajú Božie dietky. Tých, ktorí ešte len stoja pred bránami hlbšieho vzťahu - našu mládež - priviesť k tomu, aby si tento obohacovali o trvalé hodnoty, ktoré prináša viera. Vo vzájomnej úcte ako Božích dietok. Aby dosiahli toho, o čom tak krásne píše M. Rázus v zbierke „Elenino album“: Aká krásna bola doba nášho poznávania!

Áno, aj preto, aby láska všetkých nás mala nielen svoj základ, ale aj pokračovanie v Božej láske. Aby aj ten, kto sa z nás ocitol na rázcestí, našiel cestu späť do Otcovho náručia.

váš autor

Ladislav Fričovský



Láska má pokračovanie

## Ihrisko pod kostolom

V poslednom čase sa mi často stáva, že ma zastavia ľudia z Obišovci a pýtajú sa: Čo to tam pod tým kostolom bude? Čo to robíte? No, a ja vtedy hrdo odpovedám: Ihrisko pre deti. Ozaj hrdo, už len preto, že je to majetok cirkevného zboru a nerobíme s ním žiadne machinácie, ani nič podvodné, ale niečo, čo prinesie nejaký úžitok.

Keď sme sa o tom rozprávali na presbyterstve, špekulovali sme, čo s pozemkom, ktorý nijako nevyužívame a nestíhame ho ani nijakým spôsobom udržiavať. Aj samotné pravidelné kosenie bol problém. Občas ho pokosili ľudia z nášho zboru a občas nám s tým pomohla obec.

Na tom pozemku je však čistička odpadových vôd a studňa, z ktorej čerpáme vodu na faru. To bol jeden z vážnych argumentov, pre ktorý sme na presbyterstve neuvažovali o odpredaji tohto pozemku. A tak sme ešte minulý rok napísali projekt do Nadácie Pontis s tým, že na tomto mieste urobíme ihrisko pre deti s preliezkami a hojdačkami a k tomu ešte miesto na futbal a volejbal.

Ani som sám neveril, keď volala sestra Zuščinová, ktorá prišla s tým, aby sme napísali nejaký projekt, že nám peniaze schválili. A tak sme na projekt ihriska pre deti dostali 999,35€.

Keď sa začalo s prácami, tak sme to celé trochu popresúvali a poprehadzovali do takej podoby, ako je tomu dnes. V prednej časti pri vstupe bude možné zaparkovať auto, keď prídete v nedeľu na

bohoslužby, potom bude ihrisko na volejbal a futbal a v zadnej časti by mali byť preliezky a hojdačky s pieskoviskom pre deti. Nebude to uzatvorené a bude to aj pre deti z obce.

Súčasťou tohto projektu sú aj odpracované brigádnické hodiny. To je dôvod, prečo vám nedeľu čo nedeľu oznamujem, že brigáda bude v ten a v ten deň. A musím povedať, že skutočne to ide len vďaka ochotným bratom a sestram, ktorí pravidelne prichádzajú a pomáhajú. Len v prvý deň brigády sme v rukách preniesli 36 betónových koľajnicových podvalov. Jeden z nich váži okolo 260 kg. Takže, keď si to vynásobíte, vyjde vám číslo 9630 kg. Teda rukami sme poprekladali cez 9 ton.

Ale musím sa poďakovať skutočne všetkým, ktorí si našli a stále nachádzajú čas, aby nám s touto vecou pomohli. Je to ozaj riadna drina, ale som rád, že nikdy nie som v deň brigády sám a že sa nikto nesťažuje, že, povedzme, je nás málo, dnes nerobme. Mnohí si to zobrali ako prácu na svojom a aj tak zodpovedne a poctivo robia. Ďakujem za to. Myslím, že už teraz je z toho krásny pozemok, ktorý vyzerá dobre, a dúfam, že bude zmysluplne využívaný.

Považujem to za rozumný krok, ktorým sme zhodnotili majetok cirkevného zboru, veď keď to spravnáte s tým, ako to vyzeralo predtým, tak sami uznáte, že je to zmena k lepšiemu.

Verím, že to do budúcnosti budeme využívať aj na nejaké zborové akcie, či už pre deti, mládež, ale aj pre dospelých, a takisto sa to bude dať využiť a pri rôznych výletoch, ktoré sa u nás na fare robia.

Verím, že nám pomôžete, aby sme to dotiahli až do zdarného konca a dokončili to. Takže ešte niekoľko nediel vás budem vrelo pozývať na ďalšie brigády a dúfam, že nepoviete nie.

JP



## Medzi svojími

V 2. nedeľu po Svätej Trojici - 17. júna 2012, na Deň otcov, sa v matkocirkevnom kostole ECAV zboru v Obišovciach uskutočnila milá slávnosť pri príležitosti vydania románu „Láska má pokračovanie“ z tvorby nášho brata seniora Ladislava Fričovského. Ako sám autor v príhovore povedal, bolo tých príležitostí na vydanie viac. Bolo to 60. výročie jeho vylúčenia zo štúdia teológie vtedajším režimom, bola to jeho dvadsiata piata vydaná kniha, desiate výročie jeho odchodu do dôchodku z Obišovci a piate výročie vydania 1. dielu románu „Miesto pre lásku“.

V kázni slova Božieho na text z 1. knihy Samuelovej sa domáci brat farár Jaroslav Petro dotkol problémov výchovy detí v rodinách, vplyvu otcov na výchovu, najmä vytrvalosti v úsilí pri učení a spoločných činnostiach. V súčasnosti v mnohých rodinách otec plní len funkciu finančného zabezpečenia rodiny, a na výchovu detí nezostáva dostatok času.

Spevokol Pútnik prispel piesňou Márie Royovej „Hallelujah“. Potom nastala chvíľa predstavenia románu s prečítaním úryvku, odovzdaním kytíc manželom Fričovským, podpisovanie zakúpenej knihy autorom a rozhovory pri káve a zákuskoch.

JJ

## Dve ruky Otcove

*V. Plejel: „Otec má dve ruky: Syna a Ducha,  
ktoré uystiera k zemi“*

*Zdá sa ti vzdialený  
nad každý pohyb, hluk?  
Však blízko je k zemi  
dvojicou svojich rúk.*

*Nie, aby trestal, bil,  
hoc bujnie nepravosť.  
Dal to, čo zaslúbil,  
keď vzal nás na milosť.*

*Jednou z rúk: Jeho Syn  
na kríži: za hriech, zlosť.  
Tak vstúpil do dejín  
ako Pán, nielen hosť.*

*Abý bol Pastierom  
stred rozptýlených stád.*

*Ukryl ich, keď tne hrom.  
V náručí chcel vždy hriať.*

*Tá druhá z Božích rúk  
je Jeho Svätý Duch.  
V kvet mení viery puk.  
Z jedincov tvorí kruh,*

*kde priamy dáva smer  
pre žítia osnovu.*

*Dve ruky Otcove  
pre cirkev Pánovu!*

*Ladislav Fričovský*



(Pokračovanie zo strany 1)

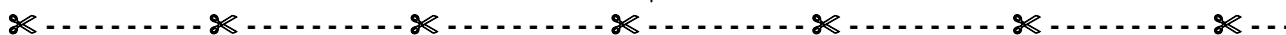
napríklad obliekanie sa, či vonkajší výzor tváre alebo kultické prejavy života. V prvom rade ide o vzťah obráteného srdca k Pánu Bohu. Ved' na srdce človeka Pán Boh najprv hľadá. Pavel si však uvedomuje silu tradícií pri formovaní verejného prejavu človeka nevyvímajúc kresťana. Preto kresťana upozorňuje: Dovoľené je síce všetko, ale nie všetko prospieva, nie všetko buduje. Mierou je svedomie blížneho. Ak má môj prejav blížneho pohoršiť, tak sa pokúsím svoje konanie prispôbiť blížnemu tak, aby to budovalo perspektívu vzťahu medzi mnou a blížnym k duchovnému spoločenstvu. Tak, aby som nezbudil pohoršenie, ktoré môjho blížneho zvedie nie k objavu drahocennej milosti Božej, ktorou sme vtiahnutí do veľkej slobody dietok Božích, ale skôr k odvráteniu sa od hlavnej myšlienky, ktorú mu chce Pán Boh ukázať. Pavel vníma kultúru komunity, ktorá vyprofilovala všeobecný názor, a ten Pavel odporúča rešpektovať. Či je to názor týkajúci sa jedla (mäso modlám obetované, ktorého jedenie by pohoršilo blížneho), alebo aj iných prejavov. Všimnime si napríklad, keď Pavel na inom mieste svojich slov vraví, že je na potupu mužovi, ak nosí dlhé vlasy (1 Kor 11, 14-16), pritom na mnohých vyobrazeniach samotný Pán Ježiš Kristus je vyobrazovaný s dlhými vlasmi. Hlavne rímska kultúra vnášala kultúrny prejav muža s krátkymi vlasmi. Bud' sa mýlia autori vý-

tvárnych diel alebo je odlišná kultúra jednotlivých národov sveta. Aj toto je detail, ktorý je vhodné všímať si, aby kresťan nedal závdavok pre pohoršenie sa a tak zatvoril si cestu k misii, ktorej túžbou je spása blížneho. Týka sa to aj ďalších rôznych vecí, ktoré sa spájajú s našou dnešnou kultúrou a zvyklosťami. Kresťan musí citlivo postupovať pre svoj hlavný misijný cieľ.

Sú však prípady, keď je potrebné byť aj kritickými a brániť slobodu. A to práve vtedy, keď sa do spoločnosti vkrádajú prvky prejavov, ktoré človeku vkladajú putá, ktoré prv v danej komunite nemali miesta. Opierame sa napríklad o Pavlovu kritiku, ktorú smeroval voči apoštolovi Petrovi podľa listu Galatským 3, 11 – 14, keď Peter nútil bývalých pohanov zachovávať židovské zvyky, čo bolo podľa Pavla neprípustné a nesprávne. Pavel si svoj postoj a obranu bývalej pohanskej komunity, ktorá prijala kresťanstvo, ubránil.

Kresťan má slobodu, ale pre svoje konanie sa citlivo prizerá svedomiu svojho blížneho. Odpoveď na otázku: „Až pokiaľ môžem vo svojom konaní zájst?“ je v myšlienke, konať všetko tak, aby môj blížny mal otvorenú cestu k spásu a sám som sa mu na tejto ceste nestal prekážkou, ale naopak oporou a povzbudením.

Radoslav Grega



### Milí dospeláci ☺

Milí čitatelia, prinášame vám test s rôznymi otázkami, správne odpovede nájdete v Novej zmluve. Vyplnený test môžete odovzdať bratovi farárovi a úspešných riešiteľov odmeníme. Tak neváhajte a hľadajte správne odpovede. Prajeme vám požehnaný čas pri hľadaní správnych odpovedí na otázky. ☺

Kto bol Pavlovým spoločníkom na prvej misijnej ceste? \_\_\_\_\_

Ktorým mestám Ježiš pohrozil „Beda vám!“? \_\_\_\_\_

Ako dlho zostala Mária u Alžbety? \_\_\_\_\_

Kto učil, že nie je vzkriesenie? \_\_\_\_\_

Komu Ježiš uzdravil testinú (svokru)? \_\_\_\_\_

Ako dlho čakal chromý muž pri rybníku Betsata na svoje uzdravenie? \_\_\_\_\_

Ako sa volá najdlhšia Ježišova kázeň? \_\_\_\_\_

Aká je brána, ktorá vedie do života? \_\_\_\_\_

Koľko slov použil Ježiš na zastavenie búrky na Genezaretskom jazere? \_\_\_\_\_

Kto sa prvý dozvedel, že sa narodil spasiteľ sveta? \_\_\_\_\_

## Rozhovor s Ondrejom Kolarovským, farárom CZ Košice - Terasa

### 1. Kedy a kde ste sa narodili?

Narodil som sa vo februári 1971 v Bratislave. Tam som aj žil väčšinu svojho života, prakticky až do skončenia vysokej školy.

### 2. Kde ste ukončili štúdium teológie?

Teológiu som študoval na EBF UK v Bratislave. Jeden semester som strávil aj na Lutheran Theological Seminary vo Filadelfii, USA. Bola to zaujímavá a obohacujúca skúsenosť.

### 3. Čo vás viedlo k tomuto štúdiu?

Hm, na to ťažko krátko odpovedať. Ja som si vlastne teológiu dorábala len tak pro-forma. Vysvätený za farára som bol totiž dvakrát – prvýkrát ešte pred narodením, spolu s mojou mamou. Pochádzam totiž z farárskej rodiny, takže som tak viac-menej aj profesionálne od malička deformovaný. Ale práve to ma odrádzalo od štúdia teológie – pretože to mnohí automaticky očakávali. Aj keď som potom, v maturitnom ročníku oznámil, že pôjdem na teológiu, tak to väčšina brala ako samozrejmosť a nikto sa nad tým nijako zvlášť nepozastavoval (až na učiteľku občianskej výchovy na gymnáziu, bolo to ešte za minulého režimu). Ale vráť sa ešte v čase späť. Keď som začal brať vieru v Pána Boha vážne, tak som si začal klásť aj otázku, čo od mňa Pán Boh v živote chce? Veľmi ma oslovovali príbehy misionárov, ktoré som počúval na besiedke. Ale vzhľadom na moje zdravotné a telesné dispozície som túto možnosť skoro zavrhol. Keď sa blížil maturitný ročník, tak som sa touto otázkou musel už vážne zaoberať. Veľa som sa modlil, čítal Písmo, zhováral sa so staršími kresťanmi, ľuďmi, ktorých som si vážil. Rodičia mi nikdy ani len slovom nenaznačili, aby som šiel za farára. Aj keď, myslím, že boli radi. To rozhodnutie padlo však až na jednej modlitebnej skupinke v našom cirkevnom zbore, kam sa mi moc nechcelo chodiť, ale vtedy som bol. Bol tam aj jeden brat, ktorý nevedel nič o mojom rozhodovaní. A on sa modlil v duchu slov z Matúšovho evanjelia 9:37-38 Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu. A ten brat prosil za pracovníkov do Božej žatvy. A ja som vtedy prežil úplný pokoj v tom, že mám ísť študovať teológiu. Bol to pokoj od Boha a Jeho odpoveď na moje hľadanie. Ale potom, hneď v prvom ročníku sme spravili Nežnú revolúciu ;-) a ja som si uvedomil, že byť farárom nie je jediný spôsob, ako možno slúžiť v cirkvi. A tak som po skončení školy pracoval istý čas na čiastočný úväzok v SEM-e a tiež aj ako učiteľ, neskôr duchovný správca na EG JAK v Košiciach. A teraz som síce farárom, ale som otvorený stále tomu, ak by mal Pán Boh pre mňa pripravenú nejakú zmenu.

### 4. Ak máte nejaké krédo, ktorým sa riadite v živote, môžete nám ho prezradiť?

Je mnoho výborných myšlienok, ktoré ma osloviajú. A rád sa k nim vraciam, dokonca si ich aj zapisujem. A tak uvediem aspoň niektoré z tých, ktoré mám zverejnené na Facebooku: „Dum Spiro Spero - Kým dýcham, dúfam.“ „To najlepšie ma ešte len čaká.“ - to preto, aby som prekonal svoj „dobře informovaný realizmus.“ Táto myšlienka mi pripomína dimenziu večnosti. „Jediná osoba, ktorá si praje zmenu, je pomočené bábätko.“ Mark Twain. Toto si pripomínam, keď premýšľam o potrebných zmenách v cirkvi, ale aj vo svojom vlastnom živote. „Všetko, čo za niečo stojí, niečo stojí.“ To je všeobecná pravda, ale v socializme sme sa naučili, že o všetko sa štát postará a tiež my luteráni máme tendenciu sklízuť do „lacnej milosti“. Ale aj spasenie –

hoci ho dostávame zdarma, stálo Krista veľmi veľa. „Jednoduchšie je vládnuť národom ako vychovať 4 deti.“ W. Churchill. Nevie, koľko detí mal Churchill, ale my ich máme 4 :-). A ešte jedna trochu recesistická: "Nie je dôležité ráno vstať, ale zobudiť sa." Toto som raz ráno zachytil v rádiu...

### 5. Odkedy pôsobíte v Košiciach?

Do Košíc sme prišli spolu so snúbenicou na päť rokov. To bolo na jeseň v roku 1996. :-). Ako vravím, najprv som bol na evanjelickom gymnáziu a od roku 2003 som v cirkevnom zbore Terasa.

### 6. Mohli by ste nám prezradiť, ako sa vám pracuje v terajšej funkcii?

Jeden katolícky kňaz mi raz povedal, že v cirkvi sa nerozdávajú funkcie, ale služby. To je ďalšia pekná myšlienka. A ako sa mi pracuje? Čo sa budem ohovárať...

### 7. Stávať nový kostol je určite náročná práca. Ako sa vám v tomto diele darí?

Áno, je to náročné. Roboty ako na kostole... Veľa sa pri tom učím. Pri takomto diele je veľmi dôležité mať spolupracovníkov, ktorí veci rozumejú, ktorým ide o ten istý dobrý cieľ, a ktorým teda možno dôverovať.

### 8. Kedy by mala byť kolaudácia?

To závisí aj od toho, koľko budete vy oferovať :-). Prepáčte, ale toto v poslednom čase hovorím každému, kto sa takto spýta. Keby bolo dosť peňazí, tak by to mohlo byť na budúci rok. Keby...

### 9. Pomáhajú vám na stavbe členovia vášho cirkevného zboru?

Časom sa podarilo vytvoriť stavebný výbor, ktorého členovia pomáhajú s rôznymi vecami a ťažkými rozhodnutiami. Cesta nie je k tomu jednoduchá. V meste je oveľa dlhšia cesta k tomu, aby si ľudia uvedomili, že ten kostol stavajú pre seba a nie pre cirkev, ani pre farára, ani pre nieviem koho iného... Úplne iná situácia je niekde na

dedine, kde po kostole roky túžili a nikdy ho nemali, alebo kde si svoj kostol vážia ako dielo svojich otcov. V meste je všetko menej osobné, anonymnejšie. Nie raz sa mi stalo, že člen nášho cirkevného zboru sa ma spýtal: Tak ako to vyzerá s tým kostolom? Ako sa vám darí stavať ten kostol? A podobne. Čiže u mnohých je veľmi slabé vedomie toho, že je to pre nás a naše deti. A pritom ten kostol už ozaj potrebujeme. To, že nemáme vlastné priestory už do veľkej miery obmedzuje rozvoj duchovných aktivít. Všetko má svoj čas a tak verím, že príde aj čas, kedy ho budú veriáci na Terasa s vďakou a radosťou užívať.

### 10. Ak máte nejaký voľný čas, ako ho trávite?

Čo je to voľný čas? Keď si spomeniem, že boli chvíle, keď som sa ako dieťa nudil, teraz sa mi to javí ako rúhanie. Dnes by som vedel, čo s tým časom. Toho voľného času ozaj nie je nazvyš. Popri všetkých povinnostiach farára, zriaďovateľa materskej školy a výstavbe kostola ešte máme 4 deti. Keď môžem, tak rád čítam, posledné roky aj surfujem – na internete, rád sa zhováram s ľuďmi o zmysluplných veciach, rád poznávam nové veci, cestujem, fotografujem, ale v poslednom čase som jednoducho rád, keď nemusím robiť nič. A tak nerobím NIČ, a ďakujem Bohu, že vymyslel vodorovnú polohu (ležim na posteli). Vlastne, vtedy nechám voľne plynúť myšlienky. A to je tiež vzácne a potrebné.

Ďakujem za rozhovor.

D. Kosturko





<b>Rozpis služieb Božích</b>				
5.7.2012	<b>Sviatok Cyrila a Metoda</b>	18:00	Drienovská Nová Ves	
6.7.2012	<b>Sviatok Majstra Jána Husa</b>	18:00	Kysak	
8.7.2012	<b>5. po Svätej Trojici</b>	8:00	Drienovská Nová Ves	1M 12,1-9; 1Pt 3,8-15
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
12.-15.7.2012	<b>Misijné dni Východného dištriktu</b>		Liptovský Mikuláš Vojenská akadémia	
15.7.2012	<b>6. po Svätej Trojici</b>	8:00	Trebejov	2M 14,8-10.15-31; R 6,3-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
22.7.2012	<b>7. po Svätej Trojici</b>	9:30	Obišovce	2M 16,2-3.11-18;R 6,19-23
	<b>Dištriktuálny deň Východného dištriktu</b>	10:00	Bardejov	Zimný štadión
29.7.2012	<b>8. po Svätej Trojici</b>	8:00	Kysak	Iz 2,1-5; R 8,12-17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	+VP
4.-5.8.2012	Zborový výlet		miesto určíme dodatočne	
5.8.2012	<b>9. po Svätej Trojici</b>	9:30	Obišovce	Jer 1,4-10; 1K 10,1-13
12.8.2012	<b>10. po Svätej Trojici</b> Kajúca nedeľa	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
19.8.2012	<b>11. po Svätej Trojici</b>	8:00	Trebejov	+VP 1S 17,38-51; R 9,1-5
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.8.2012	<b>12. po Svätej Trojici</b>	8:00	Kysak	Iz 29,17-24; 2K 3,4-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
2.9.2012	<b>13. po Svätej Trojici</b> Začiatok školského roka	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
9.9.2012	<b>14. po Svätej Trojici</b>	8:00	Drienovská Nová Ves	1M 28,10-19a; G 5,16-23
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
16.9.2012	<b>15. po Svätej Trojici</b>	8:00	Trebejov	1Kr 17,7-16; G 5,25-6,10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
23.9.2012	<b>16. po Svätej Trojici</b>	8:00	Kysak	Iz 38,9-20; Ef 3,13-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
30.9.2012	<b>17. po Svätej Trojici</b>	8:00	Drienovská Nová Ves	1M 6,11-22; Ef 4,1-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	